

La Revista del Gripau

Abril 2008

L'ADRIU
municipal de Cambrils

EXEMPLAR
GRATUIT

INDEX

La teràpia del riure p.2

El gripau reporter:

La llei de la dependència . . p.3

Coneixent els gripaus:

Gripau Miriam Rovira . . p.4

Una experiència
de nassos! p.6

Som artistes!- p.7

El GripiSudoku! p.8

HEM FET LA REVISTA

Miriam Rovira
Gabriel Fernández
Alfonso Moreno
Aroa Villar
Andrea Pastó
Candice Davy
Coco

Carlos Ramírez
Hilario Valero
Isaac Cinca
Lali Ruiz
Joan Piqué
Alexia Sànchez
Maica Granell
Marcus Maier
Óscar Crespo
Pepe García
Laura Martínez
Raúl Fernández
Rosario Caño
Jose García
Laia Ferraté
David
Adrián

DISSENY

Laia Ferraté Sala

PATROCINAT PER

Ajuntament de Cambrils
Departament de Benestar Social

AJUNTAMENT DE CAMBRILS
Regidoria de Polítiques Socials i Salut

ESPLAI EL GRIPAU BLAU

Plaça Carles Roig
43850 Cambrils

la teràpia del riure

Un dia algú intel·ligent digué, "riure és la millor medecina", i que encertat que estava! Amb les coses que arribem a fer aquí a l'esplai: pintem, ballem, juguem, sortim... I què creieu que és el que més ens agrada? Riure, riure i **RIURE!**

Oi que després de veure'ns, us vénen ganes de riure sense parar? Vinga, animeu-vos-hi! Us sentireu molt millor! El secret?

L'AMISTAT!!

Perquè qui millor per tenir al costat que un bon amic?

El gripau reporter

La llei de la dependència

Consisteix bàsicament en potenciar l'autonomia personal i l'atenció als que depenem d'altres persones per viure el dia a dia, facilitant-nos aquest dret amb ajudes econòmiques, com per exemple amb eines per poder accedir i moure's per casa, amb visites dels serveis públics a domicili, ajudant a les persones que ens cuiden que no siguin professionals, com els pares o els familiars, o amb assistents socials que puguin ajudar-nos a les persones que visquem soles però que necessitem un copet de mà... I moltes més coses. Tot això es mesura segons el grau de dependència que tingui cadascú. Quan algú sol·licita aquest ajut, es fa un estudi per saber quin tipus d'ajuda necessita i quins serveis se li poden donar. La llei va començar el dia 1 de gener de 2007, això sí, molts haurem d'esperar una miqueta en sol·licitar-la, perquè de moment només han pogut fer-ho les persones que tinguin una gran dependència, és a dir, de grau III; ara al 2008 les de grau II, i a partir del 2010 les de grau I. Tot i així, és una bona notícia, no trobeu?

Què significa per vosaltres la llei de la dependència?

Significa una ajuda pels pares, i espero que tot el que prometen ho compleixin. De moment des que vaig fer tots els papers de l'Aroa, al juny del 2007, fins ara, que som al març del 2008, encara no he rebut cap resposta. Això sí, crec que ha de ser una cosa positiva si és que la compleixen.

Per mi significa que potser tindran en compte a totes les persones dependents que necessiten ajuda, ja que fins ara el tema estava una mica penjat. Suposo que valoraran més el que necessiten dins d'un entorn més exclusiu de les persones dependents, i això serà bo per tots, és clar.

L'heu sol·licitada? Heu trobat moltes dificultats en fer-ho?

Doncs sí, perquè ja he dit que encara no n'he obtingut cap resposta; ens van demanar moltíssima documentació, es va entregar tot tal com ho demanaven, i és clar, com a mínim esperava una resposta. M'han informat de que efectivament els papers havien arribat, però que era possible que s'haguessin traspapelat; potser sí que ha estat un error i hem tingut mala sort, espero que ho solucionin aviat.

Si la compleixen sí, i jo confio que així ho facin. Aniria molt bé que els pares rebéssim un cop de mà amb els nostres fills, per poder anar a comprar o tenir temps per nosaltres, que també en tenim dret.

Sí. No hem trobat cap mena de dificultat, tot això ens ho portava l'escola, ho vam sol·licitar al juny, i al setembre ja va venir un assistent social, que és el mateix per tota una zona, i ens va demanar què necessitàvem. Va valorar l'Isaac i va determinar quin grau de dependència tenia, grau III i ens va dir que ja ens avisarien. Tot molt ràpid.

La trobeu factible?

Jo crec que no, bàsicament perquè crec que s'hauran trobat que hi ha molta més gent de la que s'imaginaven que és dependent, i crec que els hi falta pressupost. Crec que no hi ha diners per a tanta gent i que per això s'ho miren tant i et fan esperar; no et diran quina ajuda et toca fins que no ho tinguin ben clar.

Voldríeu afegir-hi o canviar-hi alguna cosa?

No, em sembla bé, l'únic és que diuen que començaran a ajudar a la gent de més grau de dependència, i en canvi en el meu cas no ha estat així, i sé que hi ha gent de menys grau que l'Aroa que sí que ja saben alguna cosa. El que sí voldria és que agilitzessin els tràmits, això sí.

Es una llei que té temps limitat o que és vigent al llarg de la vida de la persona que la sol·licita?
Jo tinc entès que és per sempre mentre aquesta persona visqui, i en la meua opinió crec que hauria de ser exclusivament així, perquè qui la rep és la persona que la necessita independentment de l'entorn que tingui.

Que fossin més clars, perquè jo no la trobo gens clara; potser és que ni ells s'aclareixen. Ho van fer tot molt gros i molt maco, però ara han vist que hi ha més persones dependents dels que ells s'imaginaven.

Això no ho sabem, perquè clar; pot ser que a la llarga la treguin, o que depenent de qui guanyi les eleccions... No se sap mai, i no consta a la llei tampoc, així que...

Agraïm la col·laboració de la mare de l'Aroa, la Nuri, i els pares de l'Isaac, la Clari i el Serafi, a la revista del Gripau Blau. Moltes gràcies!

Coneixent

Gripau: Miriam Rovira

Edat: 15 anys, va néixer el 22 de maig del 1992

La nostra opinió: guapa, sincera i única!

La Miriam diu:

Explica'm una mica com ets.

Sóc simpàtica, mantinc una bona relació amb els companys, m'agraden les assignatures com ara les mates...

De totes les coses que fas, quina és la que més t'agrada?

Anar a l'esplai.

T'agrada l'escola, la trobes difícil?

Sí que m'agrada i no la trobo difícil.

Quina és l'assignatura que més t'agrada?

Les mates. Abans no m'anaven bé, quan em plantificaven el quadern al davant no m'en sortia, però ara sí.

Et portes bé amb els teus companys de classe?

Sí.

Quan surts al carrer t'agrada arreglar-te o prefereixes anar més còmoda?

Arreglar-me i anar còmoda.

Ets presumida, és a dir, t'agrada portar joies o roba ben maca?

El que més m'agrada és portar joies.

Quin és el teu color preferit?

En tinc dos, el blau i el vermell.

Què prefereixes, la platja o la muntanya?

La muntanya perquè no m'agrada gaire banyar-me a la platja.

Sí però vull dir també si t'agrada més passejar per exemple per un passeig a la vora del mar o anar d'excursió per la muntanya.

Ah, doncs així m'agrada molt més passejar pel passeig a la vora del mar.

Imagina't que apareix un geni i et diu que pots demanar el desig que vulguis; què demanaries?

Ais, no ho sé, no se m'acut res. (el seu pare diu un noviet i ella s'exalta i riu). Que no hi hagin desgràcies.

Quina és la pel·lícula que més t'agrada i la que menys?

El que més m'agrada és el Doraemon, i les pel·lícules de guerres i explosions no m'agraden.

Quin transport t'agrada més, el tren, l'avió o el vaixell?

El cotxe.

A quin lloc t'agradaria més viatjar?

A València, que és on aniré la setmana que ve amb l'escola.

I què hi aneu a fer, a València?

Doncs mira, a passar-s'ho bé. (jeje)

Explica'm una situació que recordis que t'hagi fet morir de riure.

A les colònies amb l'esplai, amb lo de "me parto i me troncho"! (jeje i més jeje)

Els seus pares diuen:

Quin tipus de disminució té la Miriam? En què consisteix?

Té hidrocefàlia, i això li ha portat paràlisi cerebral. Consisteix en un quiste a la base del cerebel que li presiona la vàlvula que tenim per drenar el líquid del cervell; aquest líquid, en acumular-se, exerceix pressió fins que afecta a les funcions del cervell. Ara porta dues vàlvules derivatives que drenen de forma artificial aquest líquid.

els Gripaus

Els gripaus hem pensat que estaria molt i molt bé donar-nos a conèixer tal i com som no només entre nosaltres, sinó també amb els pares, els amics i tots els que vulguin saber més de la gent més guai de l'esplai. Així que obrim aquesta secció amb la Miriam. És guapa, és llesta i és divertida... Aquesta noia ho té tot! La voleu conèixer?

Com ha evolucionat la Miriam amb el temps?

Hi ha molts nens que tenen hidrocefàlia i porten una vida bastant normal, el que passa és que ella va tenir moltes dificultats. Durant un any el seu cervell pràcticament va estar comprimit, per això té averies a la part esquerra del cos. La vàlvula s'embussava i el cos no la reconeixia i l'atacava. El primer any de vida va tenir 13 operacions.

A quins centres d'educació l'heu portat? Com és a l'escola?

Primer la vam portar a una llar d'infants, però no va funcionar. Els vam avisar que s'havia d'anar amb compte de que no es fes cap cop, però l'únic que volíem era que la vigilessin. En canvi el que van fer va ser tenir-la en un racó sense que ningú la pogués tocar, i no la prenien d'excursió; ens molestava perquè ella no té cap mena d'atac ni pren medicació, és una nena molt tranquil·la i dolça, l'únic que l'has d'acompanyar als llocs. És clar, tant es van alarmar que la Miriam s'adonà que passava alguna cosa, i quan se li acostava algun nen, s'esgarriava. Aquesta por i aquesta inseguretat encara les té ara. Des dels 6 anys va a l'Alba. A l'escola és molt tranquil·la, pot anar a tot arreu i no dona dificultats, i ella està molt contenta. L'únic és que hi havia moltes activitats que no podia fer, així que la majoria del temps llegia, i és clar, no vegis com llegeix i quina paraula té!

Com és la Miriam? És conscient del que li passa?

Hi ha la Miriam d'abans i la d'ara. Abans era una nena molt alegre, molt simpàtica i riallera; ara a l'adolescència està més murria, més trista i sensible, i costa bastant fer-la riure. Com que ella no diu mai què li passa, no ho sabem exactament. Pot ser l'edat com també pot ser que ella veu que és una mica diferent. Però és clar, són suposicions nostres perquè ella no t'ho dirà mai.

És difícil la seva integració?

Suposem que la societat encara no està preparada, però ella no té cap mena de por de que ningú li pugui dir res. Ara, integrar-se potser sí que li costa; ha de tenir molta confiança amb algú, i no li agrada massa estar amb molta gent, s'atabala.

Té germans? Com ha estat per ella tenir un germà?

Sí, el Simon. A ella li ha sentat molt bé, se l'estima molt, és ell que és un gelós i la té amargadeta, li agrada fer-li molt la punyeta, és el seu esport nacional (riuen).

Heu trobat moltes dificultats al llarg de la vida de la Miriam? Com ha estat per vosaltres com a pares?

L'hem acceptada tal com és, així tot el que ve s'accepta i mires el que sigui millor per ella. Ha estat molt problemàtic, molt traumàtic i desagradable, però és el que s'havia de fer.

Com a pares ha estat molt dur però sempre penses que podria haver estat pitjor; mira, amb la Miriam sempre hem estat molt tranquils, en canvi ara tenim el Simon i ... (riuen)

Què els hi diríeu a algú que es trobi en una situació similar a la vostra?

(s'ho pensen) No ho sabem, perquè és clar, tampoc pots donar molts ànims ni dir que és fàcil, perquè no ho és. L'únic que diríem és que s'ha d'anar seguint el dia a dia sense enfonsar-se, i que s'orientin i s'informin d'on poden anar i de com poden facilitar la situació.

Expliqueu-nos una situació que recordeu amb carinyo.

Les vacances de Mallorca (riuen). Primer vam anar a Galícia amb uns familiars i va ser tot de cotxe amunt, cotxe avall i de córrer, córrer i córrer; és clar, tal com és ella, va quedar esgotada. Després vam anar a Mallorca i allò va ser molt diferent, passejades, tot amb calma i gelats, gelats i gelats. Haguéssiu vist la cara que feia davant d'aquells gelats!

Agraïm a la Miriam i als seus pares la seva participació i la quantitat d'informació que ens han donat per la revista, moltes gràcies!

Una experiència de nassos! i d'oïda, de vista, de gust i de tacte...

Us heu parat a pensar mai com s'imagina un pardal algú que no hi veu? I la ginesta? De quin color deu ser per ell la gespa?

L'associació ecològica GEPEC ens ho ha volgut ensenyar. Fa uns dies vam anar a viure una experiència molt interessant ... i divertida! Sentir el que ens envolta no només amb la vista, o l'oïda... sinó amb tots els sentits! Per fer-ho vam anar a la zona verda que hi ha a la vora del barranc de la Verge del Camí, prop de la zona arqueològica. En Ramon, el monitor, ens explicà que hi havia moltes maneres de sentir, i que si paràvem atenció, s'adonàriem que hi ha més vida en aquella zona de la que ens imaginàvem.

Primer ens van fer estirar a tots a la gespa, tancar els ulls i restar en silenci durant una estona; ens havíem de concentrar en el que sentíem amb tots els sentits menys amb la vista: la remor del mar, les fulles dels arbres mogudes pel vent, els ocells autòctons, els quals en Ramon ens anava anomenant... Llavors ens va fer tocar la gespa, i vam sentir la seva textura i la seva olor. Ens vam aixecar i vam començar el recorregut; ens va fer tocar els tronc dels arbres per veure la seva rugositat, dels garrofers, les oliveres... Havíem d'endevinar de quins arbres éren les fulles i els fruits que ens ensenyava, i fins i tot ens va fer tastar les garrofes! Ecs! A molts de nosaltres no ens van agradar, n'hi ha que ni es van atrevir a tastar-les!

Vam saber que als aiguamolls del barranc hi havien moltes espècies que segurament no veïem mai, entre elles la granota, que només sortia quan no hi havia gent pel voltant, a més a més dels joncs i la ginesta, una planta típica de la zona mediterrània d'un color groc molt bonic i unes punxes enormes!

En tot el recorregut hi havien panells preparats per les persones invidents amb mostres de les textures dels arbres, dibuixos dels ocells i les granotes en relleu, i els texts estaven en braille. Ens ho van deixar tocar i ho vam fer amb els ulls tancats...però és clar, no vam saber llegir res!

I finalment, la prova més perillosa! En Ramon va aparèixer de cop amb uns mocadors i va dir que sortissin voluntaris per poder fer la prova. Només quatre valents es van arriscar. Els hi va tancar els ulls, i els hi va oferir alguna cosa de menjar. Buf! Quina por! I si era una poma enverinada? O pebrot picant? O pitjor, garrofes! Amb recel, els nostres valents es van acostar la "cosa" a la boca, la van tastar amb cares de fàstic i... a que no encerteu què era? Olives!!!!

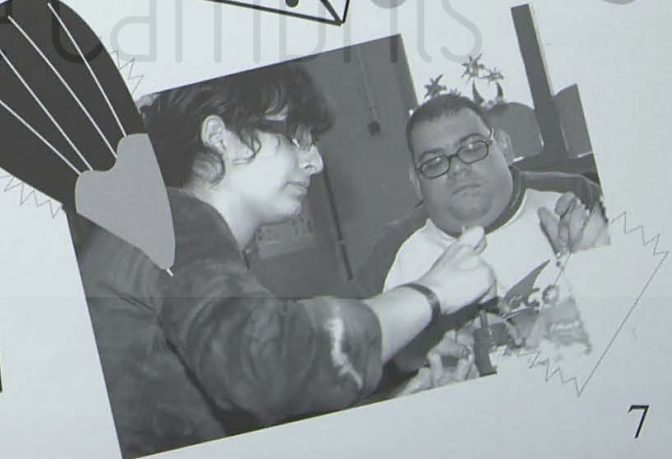
Evidentment, tots la van encertar, i és clar, després en volien més! Va ser un dia molt divertit, ara cada cop que tanquem els ulls, sentim el cel, els ocells, les granotes, l'olor de les flors i la veïna cantant a la dutxa!

Sóm artistes!

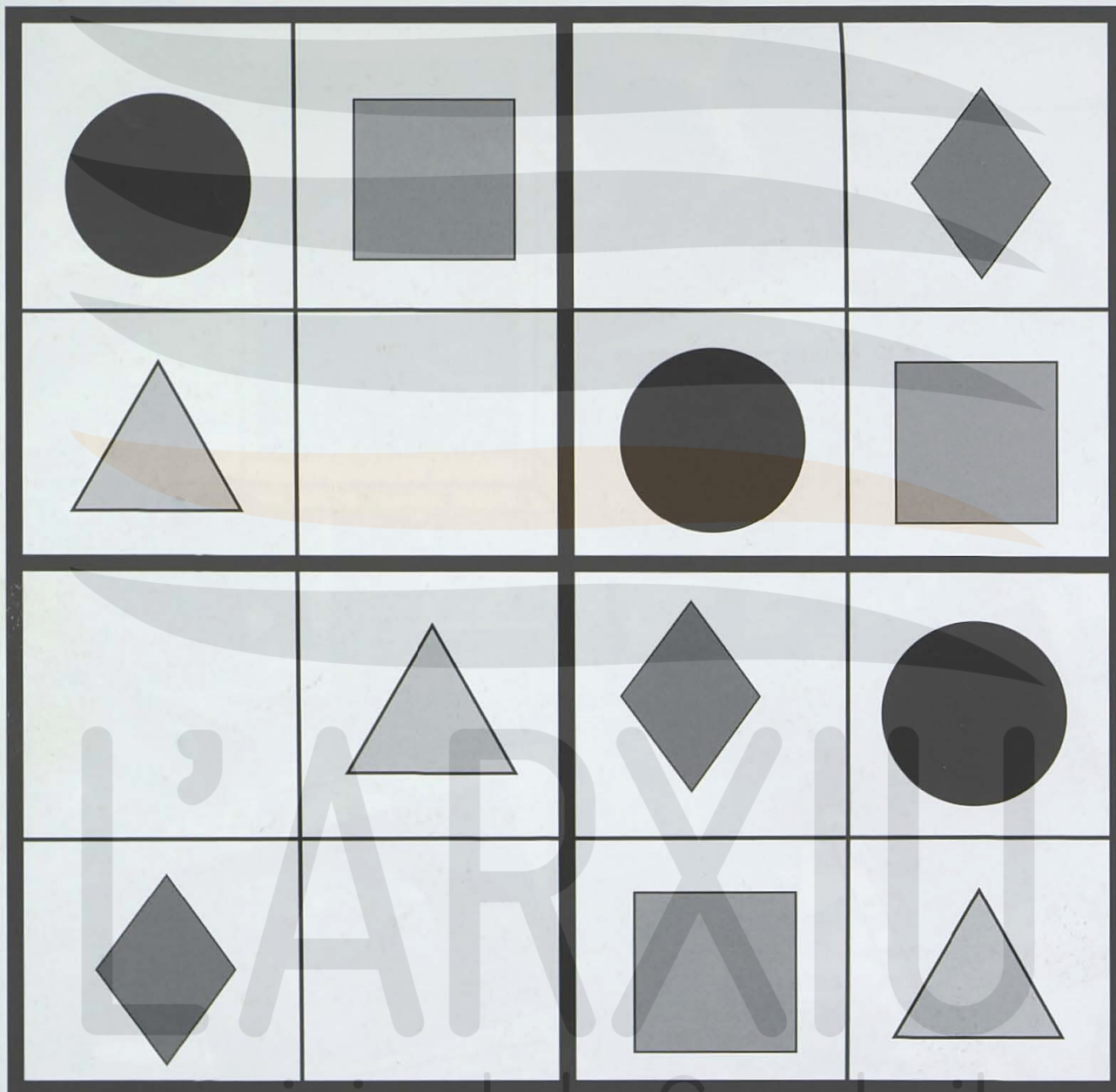

Veniu! Contempleu les meravelles creades de la mà de veritables genis!!! Eh que sí que tenim traça? Durant els mesos d'hivern ens agrada explotar al màxim la nostra creativitat, i és clar, mentre ho fem, xerrem, riem, ens embrutem i sobretot, disfrutem!! Mireu, mireu...

El GripiSudoku!

Ei, no us espanteu! Que no és tant difícil com sembla! És ben fàcil: només heu de fixar-vos bé en les figures que hi ha. Veieu que hi ha caselles que estan buides? Heu de dibuixar-hi la figura que falta a cada fila, per exemple, a la primera fila hi ha un cercle, un quadrat i un rombo; hi faltaria un triangle. Així heu de completar tots els espais buits, però compte! No n'hi pot haver cap d'igual a la mateixa fila! Us veieu capaços?

Si no sabeu com es diuen les figures o us costa dibuixar-les, no dubteu a demanar ajuda a un amic o als pares! Vosaltres els hi heu de dir quina és la que falta, i ells us la dibuixaran. A baix hi teniu les figures per si voleu ensenyar-li a la persona que us ajudi quina és la que voleu que dibuixi. No us faci mandra perquè la feina difícil l'haureu de fer vosaltres!

